

Bilag

til

Mindretalsbetænkningen angaaende § 5.

Finansministeriet.

1ste Departement.

Kjøbenhavn, den 3die November 1871.

I Skrivelse af 30te f. M. har det ærede Udvalg ønsket oplyst, om det har været Gjenstand for Overveielse samtidig med den nye Bestatningsmaade for Brændevin at beskaffe Gjærproduktionen; om det maatte findes, at de i Skrivelsen nærmere omhandlede Hensyn tale for en saadan Bestatning, samt om det desuagtet vilde være betænkeligt at gaa ind paa denne, og endelig i Forbindelse hermed om, hvorvidt den i Bemærkningerne til Lovforslaget Side 22 omhandlede Indrømmelse ved Gjærtilvirkningen har været givet alle Brændevinsbrændere, og efter hvilken Bestemmelse dette er sket, samt, hvorvidt det antages, at denne Indrømmelse ogsaa efter Indførelsen af den nye Bestatningsmaade kan tilstaaes de Brænderier, der vedblive at beskattes efter Karrum.

I Anledning heraf skal Finansministeriet ikke undlade at meddele:

Under de Forhandlinger, der gik forud for det nu forelagte Lovforslag, har den nu faktisk stedfindende Bestatning af Gjær, som tilvirkes i Brændevinsbrænderierne, gentagne Gange været paa Tale, men det blev fra alle Sider erkjendt som et Fortrin ved den nye Form for Bestatningen af Brændevinstilvirkningen, at den ikkun ramte selve Brændevinen og ikke tillige Gjæren, og Ministeriet maa vedblivende være af den Formening, at dette Produkt, som har sin væsentligste Anvendelse ved Brødbagning, ikke egner sig til at være Gjenstand for Bestatning.

De Grunde, som i Udvalgets Skrivelse anføres for at indføre en Afgift, paa Gjærtilvirkningen i de Brænderier, som vælge at beskattes efter Spiritusudbyttet, forekomme, heller ikke Ministeriet at være af nogen afgjørende Vægt. Hvad for det Første angaar den Ulighed i Bestatningen, som formenes at ville indtræde mellem de gjærproducerende Brændevinsbrændere, som vælge Produktbestatning, og dem, som vedblivende foretrække at beskattes efter Karrum, da vil denne Ulighed neppe faktisk komme til at indtræde, da det staar den Gjærproducent, som mener, at det ikke betaler sig for ham at vedblive at betale Afgift efter den gamle Norm, frit for at vælge Bestatning efter Udbyttet. Derimod vil der i visse Maader indtræde et Tab for Statskassen ved, at Gjærtilvirkningen i Brænderierne ikke som hidtil er beskattet, men dette har man ogsaa gjort Regning paa ved Lovudkastet, og det vil neppe blive saa stort, som af Udvalget befrygtet. Det er nemlig vist en meget utidig Frygt, der er tilstede og navnlig fremsættes af Gjærproducenterne, for at der, naar den nye Bestatning blev indført, skulde i en langt større Grad end nu lægges Vind paa Gjærproduktionen i Brænderierne. For det Første er det nødvendigt, at der i Brænderierne have en vis Plads for Gjærtil-